

Παιδαγωγολογία

κ 3.1-3.

ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου
Ἑκπερρωικὰ ἀνάλεκτα - λόγιοι, σχολεία καὶ γραμματα - Πανελληνιοὶ διδάσκαλοι οἱ Ἑκπερῶται.

Αναστάσιος Παπαδόπουλος
Α

Εν τῷ κειμένῳ 1
ΣΠΟΡΟΠΟΙΪΟΥ

β. Σαραμαρέ

β. Ηοοιρ. αναμνήσ 2

Τοῦ Θεοφραστοίου ἡ-λαρωτάτου ἀγίου
παραριθῆαι ἡ βουθέου κείου κῆρ. Πλαίε
εἶον τοῦ ἀηφάρου, ἡ τρεῖ τῆς ἀγίας εἰκόνος
τῆς Κεκοβίτζου ἀμύριβις πῆς ἡθ θει. εἰς
τὸ χερσίον κοροβίτζου εἰς ἴωαί κείου.

~~ἡ εἰκὼν τῆς ἀγίας εἰκόνος τῆς Κεκοβίτζου~~

Τῆς Χαριτοβρότου τῆς Κεκοβίτζου ἡ εἰ-
κὼν πῆς εἰρέθου τὸ πρῶτον ἡ πῆς εἰρὸν τὸ πο-
σποῦ βεζέμε κείου, ἡ ποθερ ἡθ θει, κατὰ τῆς
ἰβλαρίου ποσποῦ εἰς ἄρεν εἰς παρὰ πῆς ἀμύριβις
γῆς, ἡ πῆς εἰρέθου εἰρὸν πῆς βεπλο. καὸν εἰρῆς
εἰς τὸ χερσίον Κεκοβίτζου, ἡ ἰβλαρίου ἀεχέτου
οὔρου. εἰδῆοις δίδοται εἰς τοῖς μεταμελλέου
Κεκοβίτζου εἰς ἡθῆν κῆρ παρὰ πῆς ἀμύριβις
κείου εἰς ἀγία Μοῦ τῆς Κεκοβίτζου, ἡ
ὁποῖα εἰς εἰδῆοις εἰς χερσίον γυρόμενον βεριγρη-
ρίαν, τὸ ὁποῖον, εἶναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Θεο-
φραστοίου ἐπισηπὸν ἀχερῆου ἡ ἀίγυρῆς,
ἡ ὁποῖα εἶναι εἰς φαίνεται κῆρ ἐπαρχίαν τοῦ
Ἰησοῦ Ἰερῆς εἰς αὐτὸ γοιπὸν τὸ χερσίον βεριγ-
ρηρίαν κατὰ τὸ: 533. ἀπὸ χερῆ τοῦ γετῆου
κῆρ εἰκοβίτην αἰτῆ τοῦ ἀμύριβις κείου εἰς εἰρῆς
εἰκὼν τῆς ἡθ θει. Θεοφραστοίου, κατὰ τὸ φαίνεται

κει ἡ μαρτυρία τῶν τότε χειρομένων ὅπου ἐβου-
 λήθησαν καὶ γέννη ἐς τὸν αὐτὸν τόπον ἢ τῶν
 ἐπαρχίαν, ἢ Ἰερει Μομή τῆς Χερσοβίτζης ἢ το
 γοιπὸν ἐκεῖ ἐρημία μεγάλη, ἢ τόπος φοβερός
 ἢ δύσβατος. ἐκεῖ μέγα ἐς τὰ δάκνη ἢ το ἡ ἀγία
 εἰκὼν χωρὶς τιμῆς ἐπιπέφεν. ἐς μίαν δὲ νύ-
 κτα κατόνταρ ἔκωντας ἢ καὶ ἐφαίτη ἐς Ἰερεῖ
 καὶ Κηρογακίνα εἶπεν ἐς αὐτὸν καὶ πηγαίτη
 μέγα ἐς τὸ δάκνη τὸ ταχύ διαί καὶ εὐρυ τῶν εἰ-
 κόντα ~~ἐκεῖ~~ τὸν ὅπου τὸν ἐβουλῆται ἢ καὶ ὑπεκλύ-
 ον ὁ εὐλαβὴς Ἰερεῖς, ἔδραμε τὸ πρῶτον μέτρη-
 σος Χειρομένων ἢ εὐρίκουνας καὶ εἰκὼνα Γεργαφ.
 μέντη ἐς τὰ ὅπουθεν, εἰκὼν τῆς Χερσοβίου,
 ἐκωνταν καὶ ὄν τῆς Χερσοβίτζης ὀνομαζόμενον,
 ἀρχιερατικῶν τῶν θεοφιλεστάτων ἐπιπέφ-
 του εὐχετόν ἢ αἰνεσίαν κυρίου Ἰωαννῆ.
 λαμβάνοντες γοιπὸν ἐκεῖ ἐς τὰ δάκνη-τάτος
 ὁ καὶ τῆς ὑπεκαρίας Θεοτόκου Χερσοβίτζης,
 ἐβουλῆσαν πηχὸν Χειρομένων ἀπὸ τὰ περίε,
 μέτρη καὶ εὐδοξάβητο ὁ θεὸς τότε ἐκεῖ ἀπὸ δια-
 φόρους Ἰερομονάχους, φέροντες αὐθεντικῶν διε-
 φόρους ἢ δαιμονιζόμενος ~~ἐκεῖ~~ τὸν ὅπου τὸν καὶ
 λαμβάνοντες καὶ ὑγίαινον ἀπὸ ἐξαιτίων θεοῦ

πείαν, επέβρεσον δοξάζοντας τὸν θεόν, ὅπου ἐνε-
 ροῦσε διὰ τῆς ἁγίας εἰκόνας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.
 τοιαύτης τερατουργίας, αὐτὰ λοιπὸν ἐργοῦντο
 ἀπὸ τοῦ 533. χρόνου, ὅπου εὐρέθη ἡ εἰκὼν
 εἰς τὸν 1480. ὅπου ἐβλάθη ἡ αὐτὴ εἰκὼν
 εἰς τὴν ἀνωθεν μοῦνην. Εἰς δὲ τοῦ 1480 εἰς τὴν
 εἰκοστὴν πρῶτον τοῦ λευκοῦ βίου μηνὸς ὅπου ἐ-
 ρχέσθην ἡ Πείνηρις (χοριάζω εἰς τὴν εἰκο-
 στὴν πρῶτην τοῦ αὐτοῦ θεύρα μηνὸς ἐγένετο ἡ εὐρε-
 μέντοι εὐρέθη ἡ εἰκὼν εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν].
 ἐβλάθη δὲ εὐμεγέθυς καὶ ἀεικίμος καὶ κα-
 δέχου, ἡ εἰκὼν ἀνοίμακτος τὰς θύρας τῆς εὐμεγείας
 δὴν ἡ εὐρετὴν τῆς ἁγίας εἰκόνας εἰς τὸ μουναστήριον,
 ἔπειθ' ἡ ἀνεχώρησε ἀπὸ εἰκὸς διὰ τοῦ ἀμείριτος
 ἡμῶν, ὅθεν ἐκράζοντας τὸ ἅγιον καὶ θυγοῦσαν
 τοῦ αὐτοῦ μοναχίου τῆς χεῖροσ τοῦ εὐμεγείας
 ἀκόμα τὸν ἀκόμαζόμενον, ἡ τοῦς λοιποῖς πατέρας
 τοῦς διηγήται τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἁγίας εἰκόνας,
 οἱ δὲ πατέρες ἦσαν τῆς αὐτοῦ ὄδου ὄμενοι, ποιήρε-
 χον ἔθελον καὶ εἶθ' ἐθελον δι' εὐρεσιν τῆς ἁγίας εἰκόνας
 ἀρχιερατικῶς τῶν τοῦ Παναγιωτάτου Κων-
 σταῦτου ἡ νικοπόλεως κ. π. Γερασίμου τοῦ χοι-
 δωτοῦ καὶ ἰδόν τοῦς εἰρηρῶν δὲ ἀσκήσαν

ἔβουλλαν ἢ καὶ βλαφαιίβη-χρόναυ ζέββαρου,
 πάλιν οἷς-κρίμασιν οἷδε αὐρίου ἀναχώρησε.
 ἢ ἀπὸ αὐτῆς τῆν Μοιτῆ ἢ ἐμεταβλάθη αὐτοῦ
 ὅπου εὐρίκετε τῆν βήμερον, ἀγία πῦς, ἀκού-
 βατε.

Εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὅπου εἶπα τῆν βήμερον
 ἢ ἐμυκρίσας ἢ ἢ-χώρα ἦσαν προμήτερα
 λόγος ἀπαίμας ἀπὸ τῆν πυκνότητα τῆν δέν-
 δρον ἢ μόνον εἰς τὸ μέσον εὐρίκετε ἐν ποι-
 λαίου κῆρι καταδαξιόμηνον, μόνον ὀλίγον
 ἐφαίνετο τὸ ἅγιον βῆμα, ἔββα ἢ ἢ ἅγια εἰμὴν
 ἐβλάθη, εἰς δὲ τὸ παρά μέρος τοῦ λόγου ἀπὸ
 τὸ καὶ μέρους ἦσαν ἐν ἔχρηστον παλαιόμηνον
 μαγούμηνον, τοῦ ὅποιου χωρίου οἱ ἀνθρώποι
 ἐξύγανον ἐμὴ εἰς τὰ δάβη ὅθεν ἐν κῆρι τῆν ἡμέ-
 ρων ὕβρερον ἀπὸ εἰκοζέββαρος ἡμέρας, ἀπὸ
 οὗ ἐβλάθη ἢ εἰμὴν ἀπὸ τῆν ἀναχώρησιν τῆς
 Μοιτῆς τῆς Βοζζῆς, ἔβουλλαν ἢ καὶ ἀγαίτη
 μιά γυναῖκα ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίον παλαιόμηνον,
 λαμπρική-ἀνομάζομένη διὰ καὶ κόψη ζύγα
 μέβα εἰς τὰ δάβη ἐκεῖ ὅπου εἶπα πῦς ἢ ἐμ-
 κρία τῆς χενωβίτση ἐμμεμένη, βρεπτα
 καθαρὰ μίαν γκακαίματῶ ἐν βλαίγεισιν

καὶ τὰ φερέματα ὅπου ἐβρέκετο, ἀπὸ τῶν ὀ-
 παίων ἐβροντας ἢ καὶ ῥομάζῃ ἢ λαμπρινή, ἐ-
 μανεν ἐμβόαι καὶ ἢ δὲ φαινοβα γυνή λέγει ἐ-
 τὴν λαμπρινή πηγαινέ χειρωνακῆ ἐς τὴν
 χώρειν σου ἢ εἴπε ἐς τὸν παπῶν κίχαιή ἢ
 ἐς τοὺς δύο γέροντας τῆς χώρας καὶ ἔθου
 ἐδῶ, δὴ καὶ κατὰ κελεύσασαι τὴν οἰκίαν μου,
 ἐς τὴν ὁποῖαν ῥοι γύρω θέου καὶ βουή ἢ τὴν χῶ-
 ραν τους ἢ θέου τοὺς φερέζῃ διὰ πάντα,
 αὐτοὶ ἀκούσασαι ἢ λαμπρινή ἀνεχώρησε με-
 μεγάλην φόβον, ἐβροντας καὶ ἀθήβῃ ἐμῆ τὴν
 τριχίαν καὶ (644) ἢ τὸ ῥενοῦριον καὶ φθῆ-
 βουα δὲ ἐς τὴν χῶραν ἢ διηγουμένη ἐς τὸν ἔρεά
 ἢ γέροντας τὴν ὑπόθεσιν ἢ ὁπραισίαν ὅπου
 εἶδεν δὲν ἐπιβρέθη ὅθεν τὴν νύκτα φαίνεσαι
 λαμπροφόρος ἢ θεοτόμος ὡπερ βαβίγειωα μεῖ ἐνα
 ὁπαιθὶ ἐς τοὺς ἔρεά παπῶν κίχαιή ἢ γέροντας,
 τοὺς ὁποῖους ὀνειδίξασαι ἢ θεοτόμος καὶ εἴπε,
 καὶ θῶς καὶ πηγαινέου ἢ λαμπρινή τοὺς εἴπεν,
 ἢ καὶ ἐκέρηθου καὶ ὄβα διὰ τῆς λαμπρινῆς ἐς
 αὐτοὺς ἐδῶ τῆς, ἢ αὐτοὶ ἐβροντας ἢ καὶ ἀνω-
 θοῦν τοὺς καὶ ἐπῆγαν ἐμῆ ἐς τὸ δάσος, ἢ ἐρε-
 νῶν καὶ εἶρον τὴν εἰκόνα καὶ ὑπεραγῶ θεοτό-

και ες το αγιον βημα της παλαιας η ενκαιροδο-
φιστης ενμυθισεις.

"Οθεν εξεστησαν ηε μεγαλη η ζωη των κλη-
ηδολογοων της ζωη μεγαλη ες τον αρχιερευς.
και νεοφυτον η ες τους ερχομενους, επαιραμι-
νησει αυτους να εβαν δια να κτιωσι την
εγλην ενμυθισαν ες το οποτον προθυμιας επα-
κουσον της εβαν ο αρχιερευς ηε ηε ηε ηε
αρχον των η χειροιαμων, η την εμωνα προθυ-
μων της εμωσι την αγιας αυτης ενμυθισαν
πομα κληραν η ονομασαι αυτων χειροιαμων
απο του οποιου εβαν την ονομασιας η η χωρα
εθους δε οπου εθεβαι την εμωνα κληρα ες
τους ιραδαις πηρας εβαν βενη η κληρα, εριβα-
μιας της εβανη και τα τους οφθαλμοις πετη-
ρωμεις η κληρας, εθους εβαν την ιαδαι, το
οποτα οβαν κληραν επροζειν τον ες τους
χειροιαμωνς, ες δε τον θεον δοζαν η αυτον εβαν
ερωχα βθη η εβαν οβαν δε η εβαν εβαν οβαν η εβαν
οι εβαν οβαν της προκειμενης κληρας οπου
εβαν οβαν εβαν οβαν δια την οβαν η-
ων της αγιας εμωσι δαν η εβαν ηε την οβαν η-
ηθη οβαν. - Ηε ηε οβαν ηε οβαν ηε ηε ηε

Περὶ τοῦ θύματος ἢ καὶ ὑπερῶν θύματι ἀπὸ ἀλλοτρῶν
 θυγατρῶν ἐπιτελέσει μὲν εὐφραδίαν εἰς τὴν βασιλείαν
 υἱοσύνης ἢ ὁδῶν ὁμοίων ἢ δὲ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ εὐδοκίαν
 ἢ μὲν τὸ καὶ μὴν ἠθέλησαν εἰς τὸ δουλοπρεπὲς καὶ
 καὶ ἕνεκα ἄλλοι ἐπὶ τῆς θεοκότου διαλάσει ἀφ' ἑαυτοῦ
 ρύθας μὲν. εἰς ἴδω εἶναι ἢ δι' ἡγεσίας μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ
 εὐδοκίαν. ὅπου ἐπιτελεσθῆναι εἰς ἡμέρας ἀπὸ καὶ ἡγε-
 γύρας μὲν ἡρώδας Μουτῶν ὅπου εὐρίπιδος εἰς
 ὁμηρικῶν εἰς τὴν ἐπιτελέσειαν τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ,
 οἱ δ' αὖτε ἡγεγεύσαντες εἰς τὸ ἐπιτελέσειαν ἀφ' ἑαυτοῦ
 φιλοῦς ἀφ' ἑαυτοῦ εὐδοκίαν εὐρίπιδος εἰς τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ
 ὅπου εἰς τὴν εὐδοκίαν εὐρίπιδος εἰς τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἱεροσύνης. Περὶ τῶν εὐδοκίαν εὐρίπιδος ἀπὸ καὶ
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιτελέσειαν εὐρίπιδος εἰς τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἐπιτελέσειαν εὐρίπιδος, τὴν ἐπιτελέσειαν εὐρίπιδος εἰς τὴν
 ἐπιτελέσειαν εὐρίπιδος τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. εἰς τὴν
 ἐπιτελέσειαν εὐρίπιδος εὐρίπιδος ἀπὸ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
 καὶ δὲ οὐδ' οὐδ' ἠθέλησαν ὑπερῶν ἀπὸ ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἐπιτελέσειαν. Ἐπιτελέσειαν εἰς τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιτελέσειαν
 καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιτελέσειαν εὐρίπιδος ἀπὸ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἐπιτελέσειαν, ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιτελέσειαν, δια-
 ὅπου εἰς τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ εὐδοκίαν εὐρίπιδος.
 εἰς τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιτελέσειαν εὐρίπιδος.

ἐκείνους τὸν ἑβραῖον ἐς τὸν αὐτὴν παλαιῶν στίχων
 πον. τοῦ χαρζην. μεχρὲς παλαιῶν ἢ ἡδὴν γίγος
 ὁ ποῦ ἦτορ ὁ παλαιῶν τοῦ κέρ μιχαῖν, ἀπὸ φαν
 βίζει καὶ πηροβη. ἄ ἑβραῖος τὴν κηκὴν τὴν πρε-
 χμάων, τὴν τοβαύτων χράων δὲ ποῦ ἐκείνους
 μετ' ὀχλοῦται. ἐπὶ δὲ ἢ τοῖς χειροποιετοῖς καὶ χει-
 βοβίτζις. ἐξ ἐκείνων ἐστὶ καὶ ἀφ' ἑρῶματα τοῦ
 θεοτόου δὲ ποῦ ἐπαιουοῦται. γαμβάων τας γου-
 πόν. δὲ κέρ μιχαῖν ἀπὸ τῶν ἑβραῖων τοῦ αὐτοῦ ὅσα ἐ-
 φαίμεται εὐλογον ἐς τὸν κηκὸν, δι' αὐτὴν καὶ ῥα-
 οιν. καὶ ἐκείνους, ἀνεχώρηθεν ἀφ' ἑρῶματα γου-
 γουκῶν τοῦς χερσοβίτζινοῦς. τὴν δὲ ἐκείνους
 καὶ ὄναε. ἐξέρται τὴν θεοτόου κηκῶν καὶ
 αὐτοῦ, ἢ ἔργουται, πῶς ἐβόειτε τὸ γηκῶν, ἢ τοῦ
 κηκῶν τοῦ μου. ἐκείνους, ἐκείνους γὰρ καὶ ἐκείνους
 εἶπα ἐς αὐτοῖς ἡδὴ καὶ καὶ μου, θέρως γοιπῶν
 τοῖς ἢ ἐκείνους διὰ καὶ τὴν γὰρ καὶ ἀφ' ἑρῶν καὶ κη-
 κῶν τῶν. ἐς τὸ δὲ ποῦ τὴν γηκῶν ἢ ἐκείνους γου-
 κῶν. ἀπὸ γὰρ τὸ πρεκί ἢ ἐκείνους τας χερ-
 βοβίτζινοῦς, ἢ τοῦς ἐκείνους καὶ ὄνα ἐκείνους ἀπὸ
 τὸν ἑβραῖον, θυμῶν καὶ τας μετ' αὐτοῖς καὶ χερσο-
 βίτῶν. ἀφ' ἑρῶματα ἐς τὸ καὶ ὄνα θεοτόου τῶν
 ἀφ' ἑρῶματα, ἀπὸ τῶν ἑρῶν καὶ γαμβάων καὶ

ἔρος διὰ τὰ χρέη τοῦ ἐν μέρῳ, ἢ οὕτως αἶχει ἐκτε-
ρον ἀπὸ κατὰ φύσιν ἐπίτροποι τῆς αὐτῆς ἐπιμελίας
ἀπὸ τὰ ἴδιον.

Ὅτι ὅσα δὲ θαύματα, μετὰ ταῦτα ἢ τερατολογήματα
ἐξεγνώσθησαν ἢ γεραιώνονται ἐς αὐτὸν τὸν ναὸν διὰ
συνεργίας τῆς Θεοτόκου ἀδύνατον εἶναι βλάβη ἀπὸ
θρόνου καὶ διημιθῆ, καὶ γὰρ καὶ τὰ περιγελάει, ἢ
βιβλίον καὶ τὰ χρέη, μετὰ καὶ ἐχρημάτισεν ὁ να-
ὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου βιβλίου ἁγίας καὶ θεμελίω-
σιν ἐν θεραπείῃ, ἢ ὅχι ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὡς ἐκείνη
καὶ θεραπείῃ, ἐβλάθη δευτέρα δωροδόχος πηγή κατὰ
τὴν ἐνέργειαν διοικητοῦ ἀποθεῖναι τρέχοντα με-
θερμότατα δὲν ἐλάμβανεν τὴν ἴασην; πόσοι κοίτοι
ἢ μαγγιλάτοι ἐλάβον τὸ λαλεῖν ἢ περιπατεῖν; πόσοι
ἀπεληπτομένοι ἀπὸ ἰατροῦ εἶρον τὴν Θεραπείαν
χωρὶς βόλων; πόσοι ἀνοήτοι ἐγύριον ἐς
τοὺς δίκους τῶν σωφρονιστῶν ἢ τοῦ παιδὸς ἐγεί-
θεροι; ἀν τὴν διὰ γαστῆρ ἢ θεμεν ἰσορίθη μερι-
κί, ἀνάγκη ἦτο καὶ βροχαιοθῆ κατὰ λόγους τῶν
ἰσῶν, καὶ ὅποια ἀφῆτοντες λέγοντες τὴν ἀντιμε-
θεταὶ ὅπου ἐλάβον οἱ ἀπὸνθρωποι ἐκείνοι γη-
ροαὶ ὅπου ἠθέλησαν ποτε καὶ γηροτεύουν τὸν
ναὸν τῆς ἡγίας θεοσεβάσθη τὸν ἀριστόν, ἀπὸ

ραίς ἀποίους προσηύχων ἢ κορυφαίους ἔχον ὁ παῖς
 ἄσος, οἱ ὁποῖοι ὄροι θεοῦ κορυφαίους εἰναι ἔχουσιν. καὶ
 θεοτόκον, ἢ ἀναχωροῦντας μετὰ τὰς ἑσπερας ἔδωκεν
 δίσκον διὰ τὴν εὐνομίαν τῶν ὄρων, ὁ γὰρ ἰσχυρὸς μετριοί
 ἔβροντας. ἢ τὰ θεοκρινθῶ ἀναμνηστικῶς τῶν ἀφ' οἱ
 ἀπὸ ἀφ' ἑνὸς θείου, ἐπειδὴ ἢ ἐξ ἑσπερας, ἢ
 ἀφ' οἱ ἀπὸ βασιλικῶν ὄρων. ἔβροντας ἢ τὰ κελάρια
 ἐπέφυτοι τῶν ἑσπερας, ὡς ὁ παῖς ἄσος.
 Ἔσπερας δὲ ἀπὸ τῶν ἑσπερας πέντε ἑσπερας ἐς ἀβθεύματα
 ἀνίστατον ἐς τὸ κελάρια, ἔβροντας. κατὰ νόμον τῶν
 θεοτόκων ἢ τῶν ἑσπερας τὰ ἐπισημαστικὰ τὰ πρῶτα ἡμέρας
 καὶ ἐς τὸν νοστὸν καὶ ἐς τὸ θεῖον τῶν ἑσπερας καὶ τῶν
 ἑσπερας ἐπισημαστικῶς ἔβροντας. τῶν ὄρων ἑσπερας ἢ
 ἑσπερας τῶν ἑσπερας ὡς τῶν ἑσπερας, ἐπει-
 γνῆτος ἀπὸ αὐτοῦ ὡς τὸν νόμον ἔβροντας ἑσπερας.
 τῶν ἑσπερας ἑσπερας τὰ ἐν τῶν ἑσπερας ἢ τῶν
 ἑσπερας ἑσπερας, ἢ μετὰ τῶν ἑσπερας ἑσπερας ἑσπερας
 ἑσπερας τῶν ἑσπερας ἐς τῶν ἑσπερας τῶν ἑσπερας δια-
 βόλων. Διὰ ταῦτα δὲ ταῦτα πρέπει τὰ ὄρων ἑσπερας
 περιβούρειον ἀπειράτω ἀπὸ ἐμάτων τῶν θεοτόκων
 Ἰουδαίῳ. ἔβροντας ἢ αὐτοῖς οἱ χειρωνακτοῖς οἱ κει-
 τοιμοῦντας τῶν χίτων τῶν χελοσπίδων ὅτι οὐ-
 χωρισμένοι ἀπὸ τῶν ἑσπερας, ἢ κατὰ τὴν ἑσπερας

είδον την θεωσίαν ήγειν τήν ήλευθερίαν πρό-
ξενω, αν ή ήρον υπερχωμένοι ή διά τήν ζωήν τους,
αλλά ή θεωσία ου φαίμεν αύτάς από τήν δυνάμει, δέν
έθελών υμεις έκμητόν εύτα τοίς καταλείχοντάς,
εμείς όλους ή μέ διαφόρους υραστάς. έξόχως εύνη
πειθε ή συντριβή τήν κερμαχίν τον κοίτου όλο
φύρον ή διατόγον; ό ποτ τον δυνάμει νύστα ή ήμέ
ρειν ό ποτ έπρόοδεσθε ή προσοδεσθε ες τήν ούέ-
την τήν.

Οέ γος τή αυτίς δυνάμει;

1600 κώδικος Κωνσταντινούπολις 256; γ. 192^a - 198^b.

1601 Ου ανελθείς ανήγειρον

1602 Ου τή εν Αχίν Ου ανελθεί Μοιή Ζηροποιήκο
6-9-54 - Σπριητ. Ου ανελθείς.

Δελφός 12/350 μωτίου του Ν. / Κίερης σ. 57

+ καὶ ἐν μελέτῳ, σοφιστάτω καὶ φιλοσόφῳ - καὶ ἐν
 μέτῳ ψυχῆς περιεράβου μοι διδάσκαλῳ, καὶ μετὰ
 δεύθ' ἐπὶ ἐργίῳ, ὑπὲρ ὑπὲρ μαρτυρῶν μετ' αἰδοῦ
 ὁφειζομένων προσκρινέειν καὶ τὸ νοσηροῦ ἑωρίαν χαίρει.
 οὐτε βαρίπτευσιν χρόνον, οὐτε βλάστασιν νότον, οὐτε
 ἄλλου τῶν ἐν ἀνδρῶν τοῦ ὄχλου καὶ ἐπιβεβηκότων
 ἢ ἵκονται νὰ μοι χαρναγωγίῃ τῶν ἀπὸς ἐξέμεινον
 νότον καὶ ἐνδριον ἔρωτα, σοφιστάτω μοι καὶ ἔξισωδοῦτε
 διδάσκαλε, ἀλλ' αἱ ἀμύτι εἶνα ἐνδομοχέτη μου
 τῶν ἀναρχῶν καὶ ἀναγνῶμεν μετ' ὁδῶν (οἷα) εἰς ἀποσῶ.
 γνήσιον μου νότον χάριον καὶ κατὰ τὸ νότον καὶ ἀποδοῖα
 ἀναγνῶμεν καὶ γραμματικοῦ κατὰ τὸ νότον ἐξέμεινον,
 εἴν' ἔπειτα παρα' ὁδοῦ νὰ μοι προσκρινέω εἰς ἐργίῳ
 καὶ νὰ μοι χαρναγίω ὑπερτίμῃ καὶ ἀποδοῖα (ἐπὶ τὸ νότον
 μου τῶν νότον καὶ νότον), καὶ νὰ μοι ἀποδοῖα ἀποδοῖα ἢ ἀποδοῖα
 ἀποδοῖα ἐν χριστῷ καὶ ἐργίῳ δεύθ', εἴ καὶ μετ' ἀποδοῖα
 ἐλληνικῶν καὶ γραμματικῶν καὶ ἀνδρῶν ἐργίῳ, ἀλλ' οὐτε
 εἰδοῖα καὶ εἰς ἐργίῳ, ὡς ἀποδοῖα δεύθ' ἀποδοῖα
 ὡς ἀποδοῖα ἀποδοῖα. ἄλλο ἐξέμεινον ἢ ἀποδοῖα, ἀποδοῖα
 καὶ ἀποδοῖα εἰς ἐργίῳ, καὶ ἀποδοῖα καὶ ἀποδοῖα μοι ἀποδοῖα
 ἀποδοῖα, καὶ ἀποδοῖα ἀποδοῖα ἀποδοῖα καὶ ἀποδοῖα
 ὡς ἀποδοῖα ἀποδοῖα εἰς ἐργίῳ ἢ ἀποδοῖα ἀποδοῖα
 καὶ ἀποδοῖα ἀποδοῖα εἰς ἐργίῳ, ὡς ἀποδοῖα ἀποδοῖα
 καὶ ἀποδοῖα ἀποδοῖα εἰς ἐργίῳ, ὡς ἀποδοῖα ἀποδοῖα
 καὶ ἀποδοῖα ἀποδοῖα εἰς ἐργίῳ, ὡς ἀποδοῖα ἀποδοῖα

1 πινιόντι, ἅπ. πινιόντι.
 2 ὑπερτίμῃ, ἅπ. ὑπερτίμῃ.

μήνη υποπόδες τρυάβου, (εἰς ὄψος ἐπιχῶ τῆ μέ-
γαν) ἵνα τρυάβου ἐξ οὗ ὄρον ποιήσω, ἰβήρων δὲ ὄρος
ὄν. ἐπιπαρῶ δὲ εὖ εὖ νῦν εὐχρηστέω τοιοῦτα, καί
μὴ περί ἑμέ αὐτῆ χρεῖβην (ἢ ἔλαρ) διαδύν, νά μὴ μὲ
ξεγραψῆ ὡς, ἔω ὄσος τὸ ἦν ἔχω ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶ
μνημονευτικῆ μέσος τῆ μαμαρίας αὐτῆ (ἢ τριτοχίου ψυχῆ),
ἄλλὰ νά μὲ εὐχρηστέω (ἢ ἕτερα) μὲ τὴν τοιοῦτον εὐχρησι-
αν τῶν ὄσων καὶ νῦν ποιεῖν, ^{ἔπειτα} ἀλλῶς (ἢ αὐτῶ) δὲ εὐχρηστέω
ἀγῶ (ἢ ἔχω) μνημῆ αὐτῆ, (ἢ εἰς ὄψος) γέρω δέ
καὶ ἔχω τὸ ὄσων αὐτῆ (ἢ ὄσων ὄνομα), (ἢ καὶ μὲ
ἀξίων) ὄσαν δι' ἐπίστω-ἔχ, (ἢ ὄσων) μνημῆ αὐτῆ (ἢ ἔσος
γράφω) ὄσων ἐπὶ τῶν ἰσίων (ἢ ὄσων) ἀνελείσ.

οὕτω δὲ ὄσαν οὕτω (ἢ μὴ ἀπὸ ὄσων τῆ ἀλλῶς). ὄσων πα-
ρόνος μου διασφραγίς ἐν ἱεροδιαμόνοισι κῆρ
ἔρασθῆ ὅν τῆ μνημῆ τῶν ὑπερῶν ἀδανάτος ὄσων (ἢ ἔσων)
ὄσων ἀπὸ τῶν ἰσίων ἐλθῆ, ἔρχεται ὄσων
ὄσων εἰ τὴν τῆ ὄσων ἀπὸ τῶν ὄσων (ἢ ὄσων)
ὄσων, ἵνα διασφραγίς ἀδανάτος ἐν τῶν ἰσίων μνημῆ
ὄσων (ἢ ὄσων) ἀπὸ τῶν ὄσων. τὸ γάρ ὄσων τῶν ὄσων
ἀνεσφραγίς, καὶ τῶν ὄσων εὖ ὄσων (ἢ ἀπὸ τῶν ὄσων)
ἔσων τῶν ὄσων. ἢ καὶ τῶν ὄσων. (ἢ ὄσων) ἀπὸ τῶν ὄσων
ὄσων ὡς μαγνῆλις τῶν ὄσων καὶ μνημῆ εἰκόσω.

ἔσων τῶν ὄσων ὄσων ὄσων ὄσων τῶν ὄσων ἔσων
ὄσων τῶν ὄσων (ἢ ὄσων) ἀπὸ τῶν ὄσων ὄσων
(ἢ ὄσων) ἀπὸ τῶν ὄσων (ἢ ὄσων) ἀπὸ τῶν ὄσων
(ἢ ὄσων) ἀπὸ τῶν ὄσων (ἢ ὄσων) ἀπὸ τῶν ὄσων
ἢ ὄσων ἀπὸ τῶν ὄσων ἀπὸ τῶν ὄσων, ἀπὸ τῶν ὄσων ἵνα
ἔσων ἐν μέσος γράψω τῶ ὄσων ἀπὸ τῶν ὄσων ὄσων
περὶ αὐτῶν, (ἢ ὄσων) ἀπὸ τῶν ὄσων ὄσων ὄσων

(ἢ ὄσων) ἀπὸ τῶν ὄσων ὄσων ἀπὸ τῶν ὄσων ἀπὸ τῶν ὄσων
εἶναι τὸ ὄσων τῶν ὄσων (ἢ εἶναι ἀπὸ τῶν ὄσων, ὄσων)

εὐμενεστάτω μοι ὁ ἐπίλυτος κερσάμ' ἢ ὠχῶ μὲν αἰχίει.
ὁ ὑπταίς χερσί δ' ἔχθρη αὐτὸν, καὶ εὐχχορ εὐείν' αὐτὸν
ποιήσον τοῖς τοιοῖσι κὼν μαδῶν εἰς τὸν ἔνταυθα κη
κηκυλάτω παλλάδος ἀνδρ' ὀρόρον ὁ εὐδίσταρον γειφῶνα,
ὁ κη· ἐνόου μοι φειδοῦ ὁ γρησώμοιο αὐτῷ ἐπιτέλεξον,
καὶ ἀνὴρ κηκοζάταις ἀνὴρ ἐπὶ τὸ ἴστωκενὸν) μέρος διαφύξον
καὶ διασκέδασον ρων ἢ γρημόνα αὐτὸν νοὺν μεταύγεσον
ἵνα αὐτοῖς φέν ἀνδρ', ὁ ρόδα. ὁ ἴε, ὁ κρηνα κρησίει, ὁ τὸν
τοχυκὸ ψυχον ἀνδρῶνον δαυμασῶ κη, κρηκῶ καταμοσφίει,
τὸ δ' ἐπὶ τὸν ἀξιάστατον ὄνομα τὸν ἀρὶ τοῖς ὠσιν ἐσαινέο
ἔβραι χρόνον. Καῦρα δαφρῶν κη, τ' δ' ἄγια ὁ ἀροκουνκῶ
κρηκῶ ἐπὶ ἐπὶ ἀσκη ἀσιγῶσι, πολλαὶ τε καὶ δυμήρη ἐστ
σσηκῶν δυμηδία : α ψ ς ῶ'. ἰουνίου γ". τερνάβοθεν

† εἰς τοῖς ὀριχοῦς κη ὄζω εἰσοδεί ὁ ἀροδύτος,

Κεόφουτος κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ

κῶ ἐν κρηκῶ, κρηκῶ κρηκῶ ὁ κρηκῶ κρηκῶ μοι διδα
κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ
κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ
ἐν κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ κρηκῶ

Μισαλλάνο Κοομά Επιστολή

επιστολή ανάλυση

Ε. Ηωσιρ. Αλφ. 36-37

εναρχ. Ηωσιρ. Εστ Γ, 10325

2

Μίσημου του Κυπρίου [Πορφυροπούλου]
επιστολή προς τον μητροπολίτη Νικαίας

Κλήμεντα Ντον. Ε. Ηωσιρ. Εστ Γ, Σελ. 32 σ. 148

ιδιαιτερώσιμος τῶν μαθητῶν τοῦ ἀποστόλου
ἰν Ἰακώβου ὁ κύπριος (Σελ. 595)

Ἰακώβου ἱεροδ. τοῦ Κωφία ἐπιγραφή
εἰς τὴν Λευκεμονοῦσαν Ῥητορίαν

αρχ. Πρωΐδα Ῥητορίως ὁ Λατινίδας

Επιστολή πρὸς Παρθένιον Λατίσση ἀψβ' φιλ. 5
δημοσιεύη ἰν ἐκ. φ. Συγγ. 1Α' 1878 ὑπὸ Παρεν. σ. 74 ὑπεκδότῃ
κρονοῦσαν Ρητ. ἐν τῶν. ἀγ. Πρωΐ. 826 [ἡ ἐκτύπωσις]

αριθμὸς. ἀθῶν 2304

Ἔσοιμα τῶν 2 ἴσων. 55

ταί σελ. 13-25

τὸ ἐπιγράμμα τῶν μαθητῶν
μαθητῶν ἢ ἰδ. μεθόδου

Μωσαίου Κοσμῆ Ἐπιστολή

φ. 266α. Ἐπιστολή λακωνική, ἣν εἰσαφέρει ὁ Χαλαπδῶνος τῷ Ἰωαννίνῳ
μητροπολίτῃ περὶ τῶν Κρήνων.¹

Εὐδαμόνῃς ἡ σωτηριωδῆς² τὸ τῆς ἱεραρχίας κῆρος διακείσθω κατὰ λόγῳ
διησῶν ἀνδρῶσων ἐν ἔτεσι σχεῖστοις τῶν κορυφαίων.

Ἡ ἀειδαχῆς ἄμωσχος, τὸ τῆς ἀειδαχῆς κῆμα, ἡ τοῦ ἀειδαχῆς θόρυβος τῆς
σωτηρίας ἐμφέρουσα πυνυῆς³ διάσώματα ἡ κατὰ κόρον τῆς κῆματῆς ἡμεῶν
ουσα τοῦ ἐπιμετῆς μετὰ λόγῳ ἄριστον ἡ τὸν ὑπὸν, κῆματῆς δῆμι ἀφιδά-
σθω πρὸς ἡμῶν ὅσῳ κῆματῆς καταλυφῶντες διαχλῆστῶν κῆ-
ματῆς ἀναδαχλῆμεν. Ἐρρωσο ὁ χρυσοπότης.⁵

¹ κωδ. 16πρ. 521 μετὰ 1ῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μωσαίου. ² σωτηριωδῆς. ³ πυνυῆς

⁴ κῆματῆς. ⁵ παρακείσθω μία ἐπιστολή τῷ Δημητρίῳ Ἰούχαλῳ. γραφῆσα
ὑπὸ Μερκουρίῳ. ἐν ἣ εἰσαγγέλλεται ὁ μητρ. Καρίσσης (Παρδίνης). φ. 266α-267α

Μάρκου τοῦ Κυπρίου ἑπιστολαί

?

ἑδ. 1βηρ. 521 τοῦ XVIII ἀρχομένου γραφεὶς ὑπὸ Νικοφύλου προηγουμένου Ἰβηρίου

φ. 267α

-1-

τῷ Ἰωαννίνῳ.

τῷ θανισρωτάῳ καὶ λογιωλάτῳ μοι δεσπότῃ καὶ ἐν Χριστῷ πατρὶ σεβασμιωτάτῳ κυρίῳ
κυρίῳ κλημένῃ, Μάρκος τὴν ἰδαριᾶ (sic) προσκύνῃσιν.

Ὅτε γὰρ ζωὴν διὰ γραμμάδος δέξασθε, ὅτι δέξομεν (sic) φιλήσει, ὡς μουσικὴ φρονημα
καὶ ἀξίωσασθε, περιστόν ἐγκαρτίων, καὶ ὑπὸ ἀλλῶν μαυρογορεῖν ἐν ποροδίχοις καὶ ἡμίση
ἀμφιβαλλομένοις. ὅτι δὲ εὐπράττει, δέσποτα, καὶ πάντα σοὶ ἐξ οὐρίας πνεύματα καὶ κα-
τὰ ῥοὴν φέρεται ἀναγμαῖόν μοι εἰδέναι, ὅπως μὴ μόνος ἐν εὐδαιμῶν διαίτῃ. χρὴ γάρ τοις
συναπιδύναις, ὅτι ἔδει, καὶ τὴν ψυχὴν ἡδὴ διαχυθῆναι, ἐπὶ καρπός, ὡς αἰδοῖ. γράφε οὖν με
ἐν τάχει, ἵνα μὴ χυθῶμαι ἐπὶ σοὶ ἠδονίῳ. δέομαι δὲ ἵνα με φεδομένῳ ἔπαινῃς. διότι
γὰρ μή ποτε οἱ συνδανόμενοι ὑπὲρ ὅ ἐναί με ὑποσπάσωσιν, εἶδε δὲ καὶ μετ' ἄλλῃ, οὐδὲ
γὰρ τῷ ἐσαινουμένῳ ἐν ἔμοι. Ἐρωδοτε ἐν Κυρίῳ εὐχόμενοι μοι τῷ ὑμετέρῳ οἰκέτῃ.

Μετ' οὐ σπαύ σήμερον ὑμῖν καὶ τῆν ἀσούριον τοῦ γράμματος τοῦ ὑμετέρου
αὐλαδέλφου, ὅπως γινώτε τὴν διαίτην κατ' αὐτοῦ ἐνεχθῆσαν κατ' αὐτοῦ καταδύειν καὶ
ἀγνώμονος.

2. τῷ αὐτῷ.

Ἦσθη γὰρ δεύτερον, ὅτι καὶ φησὶν ἕναχος διὰ γραμμαλίου μοι εὐλόγους, τὴν ἀρχαίαν
ἀρχινουσίατῃ μοι κορυφὴν προσκύνῳ. καὶ γε τοῦτο οὐχ ἄσφαξ ἤδεις, ἀλλὰ καὶ μυριά-
ταις ἔσεται ἐὼς ὅντε. εἴ γε μόνον ἢ σὴ σπαρτιάδεια δηλώσαι μοι, καὶ ἀνέχειλαί μοι τῆν
ἐρεσχεχίαν. ταύτῃ γὰρ ἔν ἐν δόμῃ τὰ τῆς ἐμῆς διανοίας εὐφρόματα καχίσειαν ἀσφαλίῃ,
ἐμὴ σπουχὴ τὸ τῆς ῥητρίαν (sic) ὑμῶν καχίος τὸ αἰχος αὐτῷ ἐπιχυθᾶσαι προδύμη-
δεῖν, καὶ οἱ τεκόντες τὰ τῷ παιδὶν ψυχρόματα διαφθορῶσαι περιώμενοι. ἀπέκω τῆν
κάρην τῆν σαφαιῆ σου φιλοστοργία. εὐδαιμονοίης οὖν, ὡς δέσποτα, τοῦ σοῦ οἰκέτου ἢ καὶ ἐ-
κνου, ἢ ὅπως ἄλλῃ φίλον σοὶ καχέιν, μετῆαν σοιούμενος ἐν λαῷ σπὸς λό' δεῖσιν ἰσραῆλ ἐκτί-
ξῃ. πάντῃ γὰρ αὐτῷ κητῶ τῷ κητῶνι τοῦ θίου κατακλιθόμενος καὶ ὀσημέραι κα-
αχίσις καχίσις προσσπαχίειν, καὶ φιλαμαρτήμεν τε καὶ καμαίτῃχος. οὐ γὰρ εἴ με λό' τῆ
θεοῦ μεμυρόθυμοι μεταμελούμενοι εδιδάσασθαι, ἀλλὰ δημοκριτῶν ἐμαυτῷ ὀλίγας
ἐγὼ ὄργην ἐν ἡμέρᾳ ὄργης καὶ ἀσφαλίμεν. εἴχου τοίνυν μοι, ἵνα ἐν σπέρμῃ μή γε-

ἔμην τοῦ τοιοῦτου ἀλγεριωτάτου δεινοῦ. ἀσάξειψον, ὦ πατέρ, τῆς προτίρας μου ἐπιοσχῆς
ἔφρημιόν θόρον, ἡ τό χρή μόνον ἐχέτω ἡ σύνταξις. τό γάρ τοῦ διαμομοτοῦ ἀνένδοτον
γά μέ τίτιεν ἠνάμαζε. ὅτι δέ σοι ἐμοῦ μέλι ἡ ἠχώ γνωρίσει. μή μίνται γε βραδύνοις.
ἔγάρ χύμας πεχνηῶς περιμένω πύθισσαι ἀγαθὰς περὶ ἡμῶν ἀγγελίας. λάβε ἡ τῆν ἀσώφρονα,
ἡς παρ' ἡμῶν μετά ἰσχυρῶν ὑπογραφῶν ἐσμερθε τῶ ὑμετέρῳ ὁμαίμονι. ἔφρωσο ἀξιάγασι.

8α. / ~ 3~

Ἰὼ Γιαννακῶ ἀσιεία ἐν μέρους διαφόρων¹

νεμῶλακ, λογιώτατε ἡ ρουσιωλάε, ἡ πάντων τούτων ἀμοιρε, κῆριε Γιαννακῆ, σί λόν
γνωμόνα, ἀχάρισόντε ἡ ὑβριστῶν. ἡ εὐχόμεθα ἐν ὑγιαίνῃ, ἔως οὐ γὰ ἔδῃ ἡ κατὰ σοῦ
νεχθῶσα καταδίση παρὰ τοῦ ἡρώτος ἡ νομομαδοῦ ἀγίου εὐταξίου ἡ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
τυμωραμαδεζομένου αὐτῶ ἡ τὰ κεφάλαια τῶ νόμων ὑποσηματωμένου ἡ δια-
παρίζοντος. γίνωσι λοισόν, κατάρτα ἀνδρῶν, ὅτι αἱ ὑβρεις ὄσου ἔρευξας καδ'
ἡμῶν ἐν λό γράμμα τοῦ ἰσχυρωτάτου ἡ λογιωλάου ἡμῶν αὐθίνου ἡ διοσίου μή
ἠνάμειοι ἐνεγμῶν ἀσαντι ἀγαλάξαιεν ἐξηρηωμένοις: θάλλε, θάλλε τόν κατάρτα-
ζον ἀφθόνους χίδοις, ἀνασιωλοπισητῶ ὁ ἐχθρός, σταυρωθήτω, τὰ ἀνιάτα πασιλίω ὁ
χοίδορος. φηναρος γάρ ἐδε, κατηγορόςτε ἡ ἀχάριστος περὶ λού εὐεργέτας. ὅδεν ἐ-
κινήσαμεν ἀμυγῶν κατὰ σοῦ, ἀχλήριε, ἐμφορθεν τοῦ λογίου εὐταξίου. κριτήν
γάρ ὁ κῆρος εἰσσίησε τριμαῦλα ἡ ἀγκίνου ἡ εἰδήματα, ὄσου καδήμενος
ἐπ' ἀμφικεφάλου δίφρου, ἀργυροήλου, ἡ εἰσὶ σιμήσοδα ἐλεφαντίνου κεφαλῶ ἐπὶ τῆ
κερός τό κῆλλον, ἔχων ἡ σπρηστόν αὐτοῦ τόν κεφαλῆρα πλήρη οἴνου ἡ τόν υἱόν αὐ-
τοῦ οἰνοκόον, ἡ μάλλον ἐπειν οἰνοφερῆ σιαρμίττοντες ἀμφότεροι ὑπό τῆς θείας,
ἡ τὰς δαυλόχοις διανεύοντες. ἐδέδετο γάρ ἡ γλῶττα αὐτῶ τὰς λού οἴνου πεδίαι.
ἐπ' αὐτοῦ οὐν τοῦ σῶφρονος ἐβώμεν κατὰ σοῦ ἡ ἐδεινοσασθούσαμεν. κλεινός
ἡρώτα τίς ὁ ἀδωήσας ὑμῶν; ἡ ἡμεῖς ἐδείκνυμεν αὐτῶ τὰς ἐπιοσχῆς σου. ἡ ἐγὰ
ὄσοιās ἐρίσμεν (φ. 2686) ὅτι ὀνομαζέται ἡμῶν τεχνία μεσημβρινία, ἐσπίρεια τε
ἡ ἐωδινά, φρωτάτε ἡ δούρα, φρωτόν ἐλαράκη, νομίζω ἡμῶν ἀγνητῆ τεχνία με-

παραλείπειται μία ἐπιοσχῆ τοῦ Μάρμου "τῶ λαμνηδόνος" φιλιακή. φ. 2686.

Μισαγόρου Κοσμά ἑπιτοχὴ

ταμορφωμένα ἐν στήματι ἀνδρῶν, ἡ ἰσταυρομοσίλο ὑπόλοδ δίου· μόλις δὲ γνούς ὅτι αὐτοὶ
εὐεῖνοι ἐσμεν οἱ σπηδῶν, αὐτῷ ἐξήγει λαμψάδας ἀνημμένας ἡ φεγγεβοχούσας· σπιόλος γάρ
ἦν· ἐσπὶ οὐ περιεμμένασεν τὸν ἦλιον ἀνίσχοντα· εἶλα εὐνυδάνετο μαδεῖν παρ' ἡμεῶν λαὸς εὐφρ
γείας, ἄς σοι πεσοιήσασιν, ὡ κλέδα τῶν λοῦ διδασκείαχου τζουραπίων, ἡ ἀσπευρίδημ
πάνης ὁμοφύνως ὡ ἐξ ἐνός στόματος· τέναι, ὡ κριτά, πρῶτον εἴσωμεν¹ ἡ ἔνας δεύτερον; με
παι γάρ ἡ σαμπητῶν εἰσὶν, ἡ αἰ κλέωνι αὐτῷ τῆς μνήμης ἡμεῶν ἐξέφυγον· ἐδηλοσοιοῦσασιν δὲ
ἴδω τὸν ἄμωμον, ὃν ἐψάλλομεν σοι κομωμένῳ ὕπνον δανάλιον ἡ λοῖν νευρώσιμον² λούσοιπρῆ
ον, τὴν ἀφαίριον τῷ καχυπλόντων ἡ περιουσιώντων σε πέτηεν ἀσπρί μέσας νύκτας, ἐν ἄρ
αγῶν, ἵνα μὴ τῆ ἄσχηθ' ἄρμεν διαφραγῶν, τῆ ἄρσαγῆν τῷ μήλιον ἐν τῷ τραπέζιῳ ἡ μὴ
μαφθῆ ἐξ αὐτῷ ἡ δυσοσίβων ἐν ψυχρότητος. ὁ γὰρ σὸς στόμαχος ἐσὶν ὡ γνήσιος· τῶν σπρηγα
ίων ἡ σταφίδων τῆν ἄρσαγῆν, ἵνα μὴ τις σε εἴση ἡ εὐρυβατεύεσαι ἡ παύσας λάλω
μοχασαιενόντων παίδων· ἐμνήσθη ἡ ὁ θεοφιλέστατος τὸ ἐς τριεμν... ἡ εἶλα
κλέδα, τὰ ὅσοια ἀκούσας ὀρήδεις διμασίης ἐδαύματε τῆς ἀχαριστίας σου ἡ ἐ
πνευ τῆν ἡμεῶν ἐγνωμοσύνην, ἡ παραχρήμα ἐξεφύνησεν· ἔνοχος δανάλου ἐσὶν
ἡ μαλαράτος Γεαναγιός, ἡ ἔφη, ἡ οἱ νόμοι βούχονται, ὅπως θανατωθῆς, ὡστε ὅσο
ποῖν· ἐάν οἱ κερυραῖοι ρίψωσι σε ἀπό τινος ὀχυμασιαίου ἡ ἡ παρριαίου κρη
νοῦ, ἡ τὸν αἰσωπικόν, καμῶν· εἰδὲ γε ἐπείλαξε τῷ ἀσπηλίῳ ἀνέμῳ ἡ τῷ ζεφύρῳ ὁμοῦ
ἡ τῷ καλιγῆα, ἵνα λάθωσι μεθ' ἐαυτῶν βοηδοῖς τὸν λαίλασσα ἡ τῆν παραγι
τα, ἄρμα δὲ ἡ λοῖν γνόφον, ἡ ἐν τῷ Μετζόβῳ παραμηνέσασιν σε ἐς τὰ λοῦ ὄσθου
ἐάραδρα ἡ τὸ λοῦ κερβίρου στόμα· ἡ ὅλε ταῦτα ὡσάδης, γράχον ἡμῶν, ὅσως
ἡ τὰ ἐπάφια ὡσάδης ἐστιασώμεθα· φύλαξον δὲ ἡ τὸ παρὸν, ἵνα μὴ εἴσης
σοτὶ ὅτι ἐρήμην ἐάλης· ἐξήνευλαι δὲ ἡ ἡ ψήγος ἐν διαχειλῶ ἐγγημινοβαρβά
τω, ἡ ἀρριόζει σοι τῷ βαρβαροσοχίῳ.

Τῷ πανιερωτάτῳ, λογιωτάτῳ ἡ θεοπροβλήτῳ μητροπολίτῳ τῶν ἁγίων ἀδριανουπόλεως κῆσι
ἐν κριστῷ πατρὶ οὐβασημιλῶν κωρίῳ κωρίῳ κλήμηντι, Μάρτιος ὁ κώπρας τῶν ὀρεφόμενων
ἐλάβειαν ἡ ἡροσιώντων γουυπτιῆ.

ἂ. Παιδείας λόγον ἡ ὀρεφῆς πράξεως οὐδὲν τῶν ἀνδρῶν ποιοῦντων τε ἡ τεχνοῦσασιν
ἐχνοῦσασιν ἀίσωστα, ἡ μὲν γάρ τῆ τοῦ βίου μαδαρότικῃ ἡ τῷ τοῦ αἰσθησιώσασιν μαδαρ
αἰτῆ, μὴ ὅτι γε τῶν αἰσθησιῶν ἡ ποχυρρῆσι τῆ δωρῆα ἐγγρατῆς γίνεται γενέσασιν τούτων
εἴσωμεν.² νευρώσιμον

πυκνότης τε ἡ φαντοίας ὅσας ἡ αἰσινὴ σφαιρομορφὸς μεταβολαί ἡ σχηματισμοῦ ρινηχάουσα
ἔξουχίζει τε ἡ ἀνιχνύει. ἄλλα γὰρ διὰ τοῦτον τε ἡ ἀπὸ τοῦτον χειραγωγούμενη τῶν αἰ- 2
πιρῶν τῆς διανοίας ὄμματα εἰς τὰ ὑπερ τῆς αἰσθησίν ἡ αἰθήρατα ὑπεράχθει δὸς εἶπειν ἡ
ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν φωνήσιν, φημί, τὸν παραχμῶν ἡ σοφὸν κτηνῶνα τοῦ σύμψαντος οὐροφρα
μῶν σαριφῶν, ταῦς τοῦ νοός κατὰ βραχὺ ἡ βαθμηδὸν ἀναβάσεις, ἡ δὲ, ἡ ὑπερῶν ἀχθῶν,
κατὰ ταύτην κληρονομήνη ἡ καταναζόμενη ἀσυνεπείῳτις ἡ εὐσώχης πᾶν κενεῖται, ἡ ὡς
τις ἀρτιμελῆς ἡ εὐχῶνος ἄττει. ὄμφω δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ συνδραμοῦσαι ἡ ἐρωτικῆς σκηματικῆς
σαι ἀλλήλων τὸ ἐλλειψῶς ἐρανίζονται ἡ τῶ ἐκατέρω τούτων ἡ φασίην ἡ διώικτην εὐλόγη 2
τελειότητα ἀμφιδόξιον ἀμρον ἀνάγουσι. ἡ δευρὸν μὲν τῶ ὄντων κατὰ τὸ γεγραμμένον,
πρακτικῶν δὲ τῶ δέοντων ἀσφαίνουσι, δὲ ὡς ὁ ἄνθρωπος τὸ εἰκόνα εἶναι θεοῦ ἀχῶβητον φησί.
τε καὶ τῶ ὄμοιωθῆναι ὅσον ἔξωσι τῆ ἀνθρωπεία φύσει σσιῦδε. Ἀμίχμ τοι. ἡ ὁ τοιοῦτα ἀρα- 2
ρότως δὲ εὐφήμου ἀγεται φήμης ἡ μαμαρίζεται ἡ παρά γε τοῖς εὐφρονούσι, κατὰ ἡ ὁ ὑπερῶν
μασιῶν ἐκείνος ὁ πᾶν τορῶτερον τε ἡ γρηγνός³ ὡς διὰ σάληππος αὐτὸ τοῦτο ἀνακερῶν.
Μαμαρίζων ἀνὴρ ὁς εὐρε σοφίαν, λέγω, ἡ θνητὸς ὁς οἶδε φρόνηση. ἡ τί δὲ μοι μαμαρίζων
ὄγω ἐπὶ τῶ κοινή ὄμοιοχουμένων ἡ κρειττόνων τῆς ἀσπαδίξως περιβομβοῦντων ἀμαρῶν
ἡ ἐνοχλοῦντων ταῖς ἐμετερας σοφῶν τε ἡ αἰδισίμοις ἀμοαῖ. ὡσπερ ὁ ἄνθρωπος τῶ ὑπερ
ἄσπιν ὑπεροχίωσιν ἀλόγω ζῶν τῶ λόγω δεινένοχε, οὐλοσίωσιν ἀνὴρ σασιδεία ἡ ἀρετῆ καταμο-
κηδῶν τῶ ἀμυθῆν ἡ σασιδείωσιν ἀχῶν ὑπερφέρει. ἡ ὄμνημωσιν δομῆ μοι τούτων γε 2
ἀμυθῶν τῆς ἀνθρωπωνυμίας μετέχων, ὡς ὁ ζῶν ἡ ὁ γεγραμμένος. τί γὰρ ἂν πῆσον τῶ ἀ- 2
ἡμω ὁ ἄνθρωπος ἔξωσι, τὸν λόγον ἡ κτηρὸν ἡ ὄμω ἀμνησῶντα κειτημένον πᾶντῆ ἐφῆμον
ἡ κατὰ φύσιν αὐτοῦ ἐνεργειῶν ἡ κτημαῶν ἡ μάτην αἰδῶ προσκειμένον, ὡς ὁ πτερόν
πῆς μὴ ὑπεκρημένοισ ἀντῶ ὄρνεον. ὡστ' ἔσμοι μοι λέγω ὡς ἡ φιλοσοφία οὐμ ἀλλοιον, εἰ
ἄλλ' ἄλλον τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάζεται. τοιαῦτ γὰρ τῶ ὄμνημω ἡ φύσει, τοῦ ὀνόματος μῆση,
ἡ οὐλεγε ἡ τοῦ πράχματος κοινωμῆν. ἡ τοῦ ὀνόματος οὐχ ἀσπῶς, ἀλλ' ἐπίτενος μω πρῶμωσιν
κρητῶτερον κληρονομῆναι, ἐτέρω δὲ δευτέρω λόγω ἡ καταχρησιμῶτερον (φ. 269ε). ὅτι δὲ οὐ
καινολόμηται (εἰς) μοι ταῦτα ἀλλὰ ἡ τοῖς φιλοσόφοις ἀσασιν, ἡ γρουν τοῖς πῆσοις ξυνομῆ,
κακωσὸν σινιδῆν. ἡ γὰρ ὁ τῆς φιλοσοφίας ἐκῶνυμος ἡ γῶννη ὡ κατὰ τοῦ φληνάφου μα-
ὄφρονός τε ἡ θεοσωχῶν πρόμωσιν πῆχῆως ἐν τῶ ἀ' περὶ ἀρχῶν τῶ φυσικῶν ὑπομνήμα-
μω. 5' ὑπερ τοῖς ἀλλοις ἡ λουτῆ ὑποσμεφῶνται. " ἡε γὰρ ὑφική ἐξ ἀγνοίας ἐγ γνῶσιν
ἡρώτη. 2 εὐφρονούσι 3 γρηγνός

Μισαγγόλου Κοσμάς Επιστολή
... ..

καβαλλήρουσα κατὰ στήθου η̄ εἶν μεταβάλλει, η̄ ἀπό καμῖς εἰς ἀρετήν, εἴη τελευτησίαν τῆς οὐσίας.
καὶ τῆς ψυχῆς ἰσὺν ἢ ἀρετῆς· τὸ δὲ τὴν τελευτήν τῆς εἰσουλῆς ἀπολαμβάνον τὸ εἶδος τὸ εἰσουλῆς 932
ἀπολαμβάνει, τὸ δὲ ἀπολαμβάνει τὸ εἶδος, πρὶν ἀπολάβῃ, ἐν στήθει τούτου ἦν· διὸ καμῖς ἐν τοῖς
ἐν τῇ ψυχῇ γένεσι μάλλον ἀπολαμβάνει τὴν τοιαύτην τῆς ψυχῆς μεταβολῆς (ὁ Σταχυερὶν ὁ δὲ
εἰς ἡμετέρας ἀπολαμύσει. η̄ ταυτέ μὲν τοῦ περὶ ἡμετέρας ἢ ἢ ἀληθείας, ἢ ὅτι ἀλλὰ φιλόν σοι καμῖν
εἶμα. ἢ δὲ σου σταχυερὶς πρὸς ἡμετέρας ταῦτα προαναπέμψονται η̄ τὴν βούληται; ἔροισι ἄν· ἴω.
εἰ δ' ἐγὼ σὺν αὐτῇ: εἶθου, θάτερ, τοῖς ἐξῆς φροσινῶς η̄ εἶθι τὸν ἕρμην η̄ τὴν νόσον λούχου·
σου. ἢ ἡμετέρας φιλόνους η̄ χιγρὰ ἰσραφία ἔφηθος ἔτι οὐσα η̄ χιάν νεφὰ τὰ τῶν ἀφῆ 932
καμῖν, η̄ ἐμπερισσομῆτερον εἶθου, γήπιος ταχυερὶν τῆς ἡλιείας οὐ λὰ τῶν νηπίων ἔφαθ.
η̄ ἕρσιν, ἀλλ' ὡς ἀνὴρ τέλειος ταυ φρεσὶν ἐχορίετω η̄ οὐδοτουσὶν οὐκ ἐμπερὶριζε, καλὰ
ἰσουλῆς, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἐντερομένοις ἐμπερὶριση, καὶ μὴν η̄ ἀναβάσει δέξιας η̄ ὑπερβαλλούσης 932
καμῖν ἡμετέρας ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς διατεθειμένη εἰς τοῦ ὑπερβόλου εἶχετο, τοῦ μὲν κρατηθῆναι
ὑπερβαλλούσης, τοῦ δὲ μὴσιν ἀμφοτέρων ταῦν χερσὶν ἀποφρασσόμενης η̄ μηδαμῆ μηδαμῆ.
καμῖν τῆς εἰς τὰ ἀφῆσιν ὁρμῆς ἢ ἀπολαμύσει τὸ στίχον ἐν ταῖς τοιαύταις ψυχοστίχοις η̄ ἐν αὐ-
τῶν μηδαμῆσιν ἐμπερὶριση, ἀλλὰ εἴη μὲν πρὸς τοὺς ἕρμην η̄ ἀπολαμύσει ὑπερβαλλούσης
σώματα αὐτῆς καπατηθῆναι η̄ ἀπολαμύσει ὁρμῆσιν ἀπολαμύσει τὰ ἀφῆσιν 932
εἰσουλῆς η̄ μετὰ τῆς οὐσίας διανοσία, εἰδιδάσκειτο, η̄ ὅτι τῆς ἀρετῆς οὐδὲ ἀπολαμύσει η̄
ἐμπερὶριση φρεσὶν ἔφασιν ἐντεροσῆτο, πῆ δὲ μουσίοις η̄ φροσινῶσις η̄ βραδύσιν ἔφασιν 932
εἰσουλῆς ἀλλὰ φροσινῶς η̄ μετὰ τῶν (εἰς) ἐμπερὶριση η̄ ἀπολαμύσει ὑπερβαλλούσης τοῖς ἀ-
φῆσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις νοῦν ἐκαλλήρει, ἀλλὰ καμῖν χόρῶν σφῆματα αὐτῆς καβαλλήρ.
ἔφασιν αὐτῆς τούτου η̄ δεξιαμῆν δέξιν ἐνοιοῦ η̄ τῶν κατὰ οὐσίαν φροσινῶς εἰσουλ-
ῶν ἐξίφασιν (εἰς), ἐφ' ἧς η̄ ἢ ὅξυτάτη η̄ διὰ πάντων διήκουσα μέχρι μετὰ ἀρετηρῶν 932
ἔφασιν η̄ ὅσιν τοῦ ἀφῆσιν τρισσομῆναι η̄ ὑπερβαλλούσης μὴσιν ὑπερβαλλούσης φροσινῶς
καμῖν τούτου η̄ ὑπερβαλλούσης ὡς φιλόνους, φροσινῶν μὲν κατὰ βαθμὸν ἀξίαν 932
εἰσουλῆς ἐμπερὶριση η̄ ὑπερβαλλούσης καμῖν τούτου ἐφ' ἐμπερὶριση τὸν τελεποισμένον χρόνον 932
ἢ καμῖν διατριβὴν ταύτην ὡσιν ἀνῆσα, ὑστατον δὲ η̄ ἀρχιερῶν τελευτήσιν
ἰσουλῆς, ὡς ἀξίαν ταύτην η̄ δόξιν ἐν ἐνὶ η̄ παντὶ ποιμένα τῆς λαοῦ εἰς οὐσίαν καμῖν
η̄ ὑπερβαλλούσης ἀληθείας (τούτο γὰρ τοῖς η̄ βούληται τὸ τοῦ ἀρχιερῶν ἐμπερὶριση) 932
ὑπερβαλλούσης καμῖν, η̄ ὡς εἰσουλῆς ἰερουργὸν φροσινῶν φροσινῶς η̄ δέξιν, ἐν ὑπερβαλλούσης.

καὶ οὐρανῶν ἀριστοτέλει ἀνατείχωντος καὶ (φ. 2706) τῆς εὐφροσύνης αὐτοῦ καὶ ἀεὶ ἐπι-
όλητος καὶ δυνάτοιο φήρισον καὶ μαλακῆλον ἀσομῶμα, ἦτοι τὸν σοφόν, τὸν εὐφραδῆ, τὸν
ἐμμουσον, τὴν ἀτιμῶσαν μέλιταν, τῆς φιλοσοφίης τὸ σοφουδαίον ἴδωμα, τῆς σω-
φροσύνης τὸ ἑμαγῶν καὶ οὐνοῦ Ἰωάννη τὸν καὶ ἀειδόρα, οὕτενας εὐλαβῶς καὶ ἐο-
συμένως προσκυνοῦμαι καὶ προσαγορεύω ἡδύς, διὰ τῆς ἱερᾶς σου αὐτῆς. ὡσαύτως
καὶ τὸν ἐλλόγιμον κῶριον ἀνώνιον, τὸν ἀδεντικὸν γραμματικόν. οὐκ ἦλλον δὲ τὸν
λογικὸν καὶ ἰατρὸν ἐδύκμων κῶριον κένωχέσσια, τὸν ἱεραῖόν μοι, εἰ ἔου καὶ
λόγος αὐτοῖς ἐμοῦ, καὶ κῶμοί αὐτῶν. Ἡμεῖς, δέσποτα, καὶ ἔχομεν καὶ ὅση παροικου-
μεν καὶ τίτῳ ἴσον ἡμεῖν, ἴσως διὰ πολλῶν ἐμμουσον ἐγένετο ταῖς ἀγίαις ὑμῶν ἀκοαῖς,
καὶ καὶ ὑπεριτίον καὶ παρῆμον οὐκ ἐχαράττω, ὄρω καὶ μάχισια ὑπερβυνομένη καὶ
μηκυνόμενη τὴν κατέτεκνόν μου ἐπιστολῆ καὶ τῶν κατ' αὐτῆν ὄρων παρμε-
πίδουσαν, ἀλλ' οὐδέυ δαυμαδόν, πᾶτερ, τὸν ἐπὶ Ἰουδαίῳ ἐκείνῳ ὁμνήσαντα τῆ
ἱερᾶ καὶ κοσμία σου κορυφῆ οὐκ διὰ σωματικῆς ἐνκλώξεως οὐκ μὲν δὲ ὀλιγοσχελά-
θων γραμματικῶν, καὶ μάχισιά γε δαυμόνιον αὐτῆς καὶ ἐφόσασαι ἱεραῖον ἀκορῶδες
ἔχειν τοῦ γράφειν καὶ οὐκ ἐξισχύοντα τὴν ῥύμην τοῦ λόγου ἐποικῶν. δεόμεναι δὲ τῆς
ἐπαρόχου σου ἡμερῶς προσ[σ]χεῖν τοῖς ἐμοῖς καθημαξωμένοις¹ ψυχῆμασιν, ἀλ-
γευόλοις τε καὶ ἀμούσοις οὖσαν, ἀλλ' οὐκ σφόδρα φιλικῶς. πρὸς δὲ, εἰ μνήμης ἰκλύ-
χούσης παρ' αὐτῆς ἀξιούμαι καὶ μετ' ἐμῶν σὺδρῆμι τῆς σωτηρίας ἡδύς μαλαβέθημαι,
ἀξιωσάτω μευ γῆναι δι' εὐλαβῶς σου ἐπιστολῆς, καὶ ἀνεβοῶ ἐν χριστῷ, πατὴρ σὺ βα-
σιμῶτα, ἕως ὅτου τὸ δεῖον ἀξιῶσαι με καὶ κατ' ὅψιν ἐνωκεῖν σου ἐπὶ εὐμεροδία
πανισρότη, καὶ καὶ ἐπιζῶ, εἰ καὶ θεῶν τοῦτο γε φίλον. ἦ τις ἐρωμένη διαβιώη καὶ εὐδαι-
μόνως εἰς ἀμνηστον (sic) ζῶν καὶ βίον μακαρίωνα, ἐχομένη μοι πάντα τὰ
σωτήρια.

ἀθημαξωμένοις.

καὶ ἀποδοχῆσαι τὰ Σεραφίμ καὶ τὰ Χερουβίμ καὶ ὅσα τις ἄλλη ἀγγελικὴ τάξις ἐφάρξαται καὶ νομῶ-
ταίς δέδωκε καὶ καταπλήσσει τῆς ἀσάφραστούσης ἐκείθεν αἰχμῆς μὴ ἀνεκρομένη, μύστην δὲ καὶ ρο- 132
αγγιόν, δίκην καὶ ἐσφάριον καὶ μεταδοτικὸν ἰσχυριστικῶν χαρισμάτων. ὄρωσα δ' εἶλα ταύ-
την ἰσχυρμένην αὐτὴν καὶ βασιλευστικῶν ἡμερομένων τῆς συνήθους αὐτῆς ἡσυχίας, ὡς τενοὶ τιθῆναι
ἄφορῶν, τῆ δὲ τύρβη, ἀχχιστρόφω τε καὶ εὐριπταίᾳ τῶν φραγγιῶν φορᾶ καὶ τῶν καταμετρίων.
σάχμ' ἀσπᾶλλονσαν καὶ βαρυνομένω πάντω λούτω ἀνέσπερε καὶ τῆ ἰσοδομητῆ φέρουσα ζω-
χειρίας, τῆ ἀσφραγιστικῆς φημί ἰνδαιότησας ἡσυχίας τῆ ὑφανοβάμονι, ἥλις τὸν παῖδα αὐτῆς! -
καλοσοσμητῆ ἀσφραγιστικῆς τὰς ἰδίας δηλᾶς αὐτῆς φροῦτενε. ἔν τῆ ῥῆν ὄσασιν ἀφροδομένη τῆ ἀρε- 42
εἰρηδοῦλαι κλάδους τε καὶ φύλλα καὶ ἄνθη μυρίσσορα φρετῶν σπυροχρόων ἀναδάλλω, ἐπὶ δ' αὖ-
δας ταῖς χρυσοαυγίσι πίδαξι περιφρᾶνόμενως τὸν τοῦν καταλάμπει παρσούς ὑψίμοις
καὶ ἰσομαίρους ἐκαστοτε σερμαίζω ἐπιδαψιχεύει τοῖς δέχουσιν ἀσφραγιστικῶν. Μαυίαν 130
ἐκπῆς ὑσφραγιστικῆς, δέσπορα σφραγιστικῆς, ὅτι τῆ ἀπῆδῆ ῥῆσον τὴν ἰσοί τὰ ἀναμλόρια τῆς ἀ-
βασιλείας καὶ ἀρχαίας σφραγιστικῆς ἀφροδοται σφραγιστικῆς ἐγνωσ, ἥτις οὐδὲ σφραγιστικῆς καὶ σφραγ-
ιστικῆς τοῖς καὶ μεμρὸν νοῶς μετέχουσι καὶ μὴ σφραγιστικῆς σφραγιστικῆς. Μαυίαν 130
τῆς ἀρετῆς, τῆς ἡσυχίας, τῆς ἀπῆδῆ μετὰ σφραγιστικῆς καὶ ῥῆσιων ἀνδρῶν ὁμοχίας, τῆς σφραγιστικῆς
ἰσοδότης καὶ φιλόχριστος καὶ φιλόφρουτος καὶ φιλόφρετος ἡγεμόνα σφραγιστικῆς καὶ σφραγιστικῆς, 130
οὐδὲς ἄλλος τῶν σφραγιστικῆς, σφραγιστικῆς καὶ ἰδίου ἐκείνης, καὶ μετ' ἐτέρων σφραγιστικῆς
καὶ σφραγιστικῆς ἀνδρῶν, ῥῆσιων δὲ τοῦ σφραγιστικῆς ἐκείνου καὶ τῆς ἰσοδότης ἡγε-
(καὶ σφραγιστικῆς ἀδελφῆ) μετῆς του κινσιανίου τοῦ σφραγιστικῆς τοῦ δεοσφραγιστικῆς ἡγεμό- 130
του καὶ ἀξίαν, ἡ ἀπῆδῆ σφραγιστικῆς εἰσὼν σφραγιστικῆς ἀξίας τῆ ἀρετῆς ὑσφραγιστικῆς ὄντως ἐν
Μουσίσι ἀρχικῆς φιλοσοφεί ἐξουσία. καὶ φιλόσοφοι ἰσοσφραγιστικῆς ταύτης ἐκείνης καὶ ἀνω-
καὶ μετέχουσι. οὐδὲς ἀμαθῆς, οὐδὲς ἀίδρις, οὐδὲς φλαῦρος (ἵνα καὶ μεμρὸν ἰσοσφραγιστικῆς) 130
καὶ σφραγιστικῆς διγῆτων, τῆ ὁξυτή της διανοίας τοῦ κρατίστου ἡγεμόνος ἀσφραγιστικῆς
ἀσφραγιστικῆς ὄρωσα καὶ ἀσφραγιστικῆς σφραγιστικῆς τῶν ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις ἐπ' ἐκείνη
ῥῆσιων ὁξυτή σφραγιστικῆς σφραγιστικῆς σφραγιστικῆς καὶ σφραγιστικῆς ἀνδρῶν καὶ σφραγιστικῆς. ἡγε-
130, δέσποτα, τοιοῦδὲ ἀξισφραγιστικῆς καὶ ἡγεμόνος, τοιοῦδὲ σφραγιστικῆς ἀνδρῶν,
ὡδὲ τῶν σφραγιστικῆς τῶν Μουσίων τῆς ῥῆσιων ἀσφραγιστικῆς, τοῦ νίου καὶ δέου Πλάτωνος καὶ
ῥῆσιων καὶ κοινῶν διδασκάλου καὶ ἡγεμόνος, κυρίου σφραγιστικῆς Σεβαστοῦ, τοῦ ἄλλων νέων

τάτου. 2 ἀσφραγιστικῆς.

καὶ ὀψιγενῆ ἀριστοτέλῃ ἀνατείχεσθαι καὶ (φ. 2706) τῆς εὐφροσύνης αὐτοῦ καὶ ἀεὶ ἐπι- 132
όητος καὶ δυνάτοιο φέριστον καὶ μαλακῆλον ἀπομύημα, ἦτοι τὸν σοφόν, τὸν εὐφραδῆ, τὸν
ἐμμουσον, τῆ ἀτιμίζουσαν μέλιτταν, τῆς φιλοσοφίης τὸ σοφὸν ἀείδον ἴδιωμα, τῆς σω-
φροσύνης τὸ ἐμασῆον καὶ οὐνοῦ Ἰωάννη τὸν καὶ ἀείδοντα, οὕτως εὐλαβῆς καὶ ἐο-
συμένως προσκυνοῦμαι καὶ προσαγορεύω ἡδίως διὰ τῆς ἱεραῖς σου αὐτῆς. ὡσαύτως
καὶ τὸν ἐλλόγιμον κῆριον ἀνώνιον, τὸν ἀδεντικὸν γραμματικόν. οὐκ ἔλλογον δὲ τὸν 130
λογικὸν καὶ ἰατρὸν ἐδιδίμενον κῆριον πάντοχέσσια, τὸν ἱεραῖόν μοι, εἰ ἔστις
λόγος αὐτοῖς ἐμοῦ, καὶ καί μοι αὐτῶ. Ἡμεῖς, δέσποτα, ὡς ἔχομεν καὶ ὅση παροικου- 142
μεν καὶ τίτὸ ἔργον ἡμεῖν, ἴσως διὰ πολλῶν ἐμμοστον ἐγένετο ταῖς ἀγίαις ὑμῶν ἀμοαῖς,
καὶ ὡς περὶ τὸν καὶ παρῆμεν οὐκ ἐχαράττω, ὅπως μετὰ μαῖοντα ὑπερβληνομένη καὶ
μηκυνομένη τὴν κακότεκνόν μου ἐπιστολῆ καὶ τῶν κατ' αὐτῆν ὅσα παρε- 150
πίθουσαν, ἀλλ' οὐδέναι δαυμαδόν, πᾶτερ, τὸν ἐπὶ ἰσοῦ καὶ ἐκείνῃ μὴ ὀμνήσαντα τῆ
ἱεραῖ καὶ κοσμία σου κορυφῆ οὐκ ἀσωματικῆς ἐνκλίσεως οὐκ μὲν δι' ὀλιγοσηλά-
θων γραμματικῶν, καὶ μαῖοντα με δαυμαδόν αὐτῆς καὶ ἐπὶ ἰσοῦ ἐραστὴν ἀπορέσει
ἔχειν τοῦ γράφειν καὶ οὐκ ἐξισχύοντα τὴν ῥύμην τοῦ λόγου ἐποικῆν. δεόμεναι δὲ τῆς 155
ἐραδῆ καὶ ἡμερῶν προσ[σχῶν] τοῖς ἐμοῖς μαθημαξωμένοις¹ ψελλίσμασιν, ἀλ-
λοκόλοισι τε καὶ ἀμούσοισι οὐσιν, ἀλλ' οὐκ σφόδρα φιλοῖς. πρὸς δὲ, εἰ μνήμης ἰσχύ-
χούσης παρ' αὐτῆς ἀξιούμαι καὶ μὴ τῶν σφιδμεν τῆς σωτηρίας χήθη μαλαβέθημαι, 160
ἀξιωσάτω με γῆναι δι' εὐλαβῆς σου ἐπιστολῆς, καὶ ἀνεβοῶ ἐν χριστῶ, πᾶτερ σεβα-
σμιώτατε, ἕως ὅτου τὸ δεῖον ἀξιῶσαι με καὶ κατ' ὅψιν ἐντακεῖν σου τῆ ἐμμεσάτη
πανιερότητι, καὶ ἐπιτίσω, εἰ τῶ θεῷ τοῦτο με φίλον. ἦ τις ἐρρωμένη διαβιῶν καὶ εὐδαι-
μόνως εἰς ἀμνηστον (sic) ζῶν καὶ βίον ματαίωτα, ἐχομένη μοι πάντα τὰ 165
σωτήρια.

α) μαξωμένοις.

Μωυζάνου Κοσμᾶ Ἐπιστολὴ
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς
Κωδ. ἀρ. Παπ. 542, ἐν τῷ
σ. 17

33

Ἐν Μοῦνῃ τοῦ Ρωσσοῦ, τῆς 26 Νοεμβ. 1932

Πανοσιολογιώτατε Γεγοντα Ἐπίσκοπε,

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἡμετέρου γράμματος ἀπὸ 22 Ἰουλίου
συνείδω τὰ γέγραπτα εἰς γνήσιον σας ὄλε καὶ ἐπιδοκίμησιν τοῦ Μακρονομί-
του Ἀρχιεπισκόπου Δοσίδου τοῦ Κοσμᾶ Μωυζάνου (κωδ. ἀρ. 542
ἀποκεφάλαιον, ὡς ἐβεβαιώθη προσωπικῶς, ἐν 14 σελίδων ἀκριβῶς
ἐσταθμίστων. Πρὸς μὲν μου, ἀποδοχικῶς ὡς εἰς τὸ διακρίμα
μου (γραμματικῶς καὶ διεκτακτικῶς εἰς Μοῦνᾶς) ἀπεῖμαι τῆς ἐπιδοκίμησης
ὡς ἐπιδοκίμησης τῆς ἀπαμειβνῆς σας ὡς ἀκριβοῦς τοῦ ὡς οὐδὲ ὁ
λόγος χειρογράφου. Καὶ γὰρ ὅτι ὁ ἀπαμειβνῆς σας ἐπιδοκίμησης τῆς
πραγματικῶς κατὰ τοὺς δύο, ὡς ἐστὶν, ἁπλοῦς

1) ἢ τὰ μελετήματα ἑαυτοῦ (ἢ ἄλλοις ἐν τῆς ἡμετέρας οὐρανομίας
ἀκριβοῦς) ὡς προσωπικῶς ἐπιδοκίμησης τοῦ ἔργου, ἐβεβαιώθη ὅτι
ὄλε καὶ τὰς ἐπιδοκίμησης μετὰ μετρίως ἀποδοκίμησης

2) ἢ τὰ γυμναστικῶς τῆς ἐπιδοκίμησης καὶ τὰς ἀκριβοῦς
τῆς γυμναστικῆς. Ὁ ἡμετέρος γυμναστής (συνάδελφος τῆς Μοῦνᾶς) μετ' οὐ
συνεπικρίθη, ἀπαμειβνῆς τῆς γυμναστικῆς τῆς 14 σελ. μετὰ τῆς
σ. 20 ἐνάτης ἢ τοῦ συνολικῶς σελ. 280.

Ἐπιδοκίμησης τῆς οὐρανομίας ὡς τὰς ἐπιδοκίμησης τῆς ἡμετέρας
ἐπιδοκίμησης μετὰ μετρίως ἀποδοκίμησης ἐν τῆς ἡμετέρας.

Τὸ ἀκριβοῦς τῆς 5 ἀκριβοῦς τοῦ συνολικῶς τοῦ ἀκριβοῦς
τοῦ συνολικῶς (ἢ τοῦ σελ. 75) τὰς ἀκριβοῦς διὰ τοῦ ἀκριβοῦς
τοῦ τῆς ἡμετέρας τῆς οὐρανομίας τῆς ἀκριβοῦς ἐπιδοκίμησης

Τα Ίωάννινα & ἡ τρομοκρατία τοῦ σαφάτου καὶ Ἡσίου Χουσιῆ Κοσιῆ
τὴν 10 Μαΐου 1863.

ἀγαθόνους τὴν ἀμφοτέρων ἔδου τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων πρὸς τὴν
καὶ Ἡσίου διακοσμίαν, παραπομπῆς & χρῆσιν διασφαλλομένην ὑπὸ
τοῦ ἐκείνου σαφάτου & διαβολῆτος Χουσιῆ πασᾶ, ἐνέμισαν ἐπιτάγματα
καὶ ἐπολιτεύματα τὴν ἐφεύρον αὐτοῦ περίαν πρὸς γνῶσιν τῶν ἀναγκαστῶν.

Ὁ Χουσιῆ πασᾶς παρῆλθε ἐκ τῆς Πελοποννήσου, κατ' ἀρχαίαν οὗτος εἶχε
τοιήδη θερσίον, τὴν δὲ θερβιστικὴν τέχνην ἢ ἐπιστήμην ἀσκήσας ἐπέχευε
χροδῆς ἀνεδέχθη ἀξίως & ἰκανὸς φωνοδῆς & ἡμιονοδῆς ὑπόλοιδο ἔλαττον
& κερδοῦς ἐπιτήματος. ὕμνον δὲ ἐκρημάρισε μαζικῶς (τραυματικῶς)
προβιβαοδῆς ἀποχούδα, ἐν βαθρῶν καίριμα καὶ ἐν δευσαλία & μετ' ἐπι-
γον ἴσουλτα παρῆλθε τὴν σαφάτου καὶ Ἡσίου. παρεχόμενον ἐπέχευε
μετῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς διοικητικῆς κῆρυ, ὅσων τὸν ἐκείνου διαφείκοιτα
σάξον καλλιπασῶν & ἐπιταγῶν τὴν ὁδοποιήσιν καὶ κυβερνήσει τοῦ ἡο-
χίαν. ἐξ ἂν ἐπιταγῶν σὺν τῇ, ἐν ἐκ τῆς ἀουμῆρου ὑπὸς τὰ ἰωνῶντα
τῶν κατοικῶν πορείας τοῦ, ἐπιταγῶν & ἀειδαίον σὺν τῶν, ὡς ἐν
κυβερνήσει τοῦ ἀναγκαστῶν τὸν γενεῶν ἐν δευσαλίαν & ἐν
ἐν τῇ Ἡσίου.

14^a

[Φιονόσιος ἐλὺς Θεοῦ Κωνσταντιναίου
ἐπίσκοπος καὶ οὐκουμηνικός πατριάρχης.]

Τὸ κατὰ τοῦτον σκευὸν γινόμενα
πάντα κατὰ χάριτι καὶ ἐπιείκειαν καὶ ἐπιείκειαν
καὶ ἐπιείκειαν, μᾶλλον δὲ πάντων αἰ τῶν σεβαστῶν
καὶ ἱερῶν ἡρώων καὶ μοναστηρίων ἀνατολίσεως
καὶ ἀνατολίσεως, ὅταν ἐπιείκειαν τινὲς ἐλαφροῦς
διδόσιν αὐτοῖς τῆν ἐπί τὸ κρείττω πειρασθῆναι
καὶ βοήθειαν πρὸς τὴν γυμνασίαν αἰμάτων-σωτηρίαν
καὶ κοινὴν τῶν χριστιανῶν ἢ καὶ τῶν ἀσκητικῶν
ἐπιείκειαν. καὶ γὰρ οὐδέποτε μᾶλλον ἢ μᾶλλον ἐπιείκειαν
καρτερικὴν περιποιῆται, ἐν τοῖς ἐπιείκειαις τῶν κύριον.
ὅθεν καὶ Θεοῦ ὁ προσεχόμενος λέγων βοᾷ Κύριε ἡγή-
σομαι ἐπιείκειαν οὐρανόσεως, καὶ τόπον [σημασίματος
δοξῆς σου. "Ὁ ἐπιείκειαι καὶ ἐν τῇ ἐπιείκειαι ταύτῃ αἰθου-
σια ἐπιείκειαι ἱερῶν καὶ ἐπιείκειαι μοναστηρίων
καί τινος κατὰ τὸ μέρος, σαμαγιάνη, καὶ τιμωμένον
ἐπὶ ὀνόματι τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδοσίου ὁ
Μυροβλήτου τοῦ καὶ μαρτύρου ἐπιείκειαι [ὄνομα]
ἐπιείκειαι ἀνήγειρον, ὃ ἢ μαμαρία τῆς ἀντι-
κόμης ῥάβδουλας ^{αἰεσί} καὶ ἐπιείκειαι αἰ-
τόν ἐπιείκειαι καὶ βασιλικῶν μοναστηρίων τῶν
ἐπιείκειαι] καί τινος ἐν τῇ ἐπιείκειαι τῶν ἐπιείκειαι
καὶ τιμωμένον ἐπὶ ὀνόματι τῶν [κοιμήσεως τῆς ἁγίας
εὐαγγελιστρίας ἁγίας Θεοδοσίας τῆς ἐπιείκειαι

δωρον

Διπλαστος ἵκετο ἢ ἰδίαι αὐτῶν ὁρθοθεῖς ἰντιμό.
 τας ἀρχὴν κωνιόνας κίριε κωνοαντινοσ
 ἔχοντίσυνατος, ὅς κληρονόμω τῶν αὐτοῦ, καὶ
 ἦν κίριε ἀδελφίαν κωνιόνας καὶ κωνοαντινοσ ἢ.
 γασκίνοσ καὶ λαμβάνουσιν αὐτῶν [ἐκείν] ἀγαθῶν
 καὶ κωνοαντινοσ καὶ κωνοαντινοσ καὶ αὐξάνουσιν
 μετ' ἑαυτοῦ τοῦ τοῦ κωνοαντινοσ, καὶ
 κίριε καὶ κωνοαντινοσ κίριε καὶ κωνοαντινοσ
 κωνοαντινοσ, κίριε κωνοαντινοσ καὶ αὐξάνουσιν.
 Καὶ εἰ κίριε κίριε καὶ ἢ κωνοαντινοσ καὶ
 κωνοαντινοσ κίριε κωνοαντινοσ [ἐκείν] ἰντιμό ἀξίον
 κίριε κωνοαντινοσ. Ταῦτα εἰ κωνοαντινοσ οἱ ἢ αὐτῶν
 κωνοαντινοσ [κωνοαντινοσ] κωνοαντινοσ ἰντιμό ἀξίον
 κίριε κωνοαντινοσ ἀξίον κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ
 κωνοαντινοσ [κωνοαντινοσ] κωνοαντινοσ καὶ ἰντιμό κωνοαντινοσ
 κωνοαντινοσ καὶ κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ ~~κωνοαντινοσ~~ κωνοαντινοσ
 κωνοαντινοσ ἀξίον κωνοαντινοσ ἢ κωνοαντινοσ ὀρθοθεῖς
 κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ [κωνοαντινοσ] ἢ
 ἰντιμό κωνοαντινοσ ἀξίον κωνοαντινοσ καὶ κωνοαντινοσ
 κωνοαντινοσ ἀξίον κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ, καὶ εἰ ἢ.
 κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ ἢ κωνοαντινοσ
 κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ, [ὅ κωνοαντινοσ] κωνοαντινοσ καὶ κωνοαντινοσ
 κωνοαντινοσ ἀξίον κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ ἢ κωνοαντινοσ
 κωνοαντινοσ [κωνοαντινοσ] καὶ κωνοαντινοσ ἢ κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ
 κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ ἢ κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ
 κωνοαντινοσ ἢ κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ κωνοαντινοσ καὶ

ὁ παλαιὸς ὡς ἡφαιστος ἀεὶ
 καὶ παραθρονῆς ἐπὶ δωμαίοις ἡμῶν ἀνορθώ-
 σαι εἰς ἀθροισμὸς] καὶ μαμαρῆνυς παρῶ-
 ραφ ἰν Τειόδι ἡμνομήνου Ὀυτοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ-
 συγχώρησις, καὶ ^{ἔμελα] ἀνατολὴ βελύς} ὑμνοσάντας, καὶ ἑσθ' ἀμῶ
 τοῦ αἰωνίου ἀναδέμασι, καὶ ἡμεῖς [αὐτοῦ]
 μή τῶν σθεσρωσάντων τῶν κέρων. ἔτι
 γὰρ ἀσφαλιζέτω καὶ βεβαίωσται τῶν ἀνω ἔργων
 τοῦτο παρὸν ἡμῶν γένηται, κατὰ τὸ
 (λαχνη! ἔτος) ἡσογυγραμμῆνον παρὸς τῶν
~~ἡμῶν μαρτυρίων, καὶ ἰδέσθαι ἰν ταῖς χερσὶν~~
~~αὐτοῦ μινι τοῦτο ἰν Μωουχελνία.~~

Πολυκάρπος Χαρίσιος ὁ Λαρδαίος. (Ἰδε τοὺς βίον ἐν Ἑρμῶν 126, 128, 131, 133, 135, 138, 140, 142 ἔτη 1905 βιβλ. - 1906 Ἰανναρ). ὀδοντοῦ ἐξάρχης ἰσχυρὸς ἀνδρα-
σταμνος ἐπὶ τὰς ἀνωμαλίας ἐν τῇ ἐκκλ. καὶ τῇ ἀφίεσις ἐς ἄλλας ἐκιδρυτικὰς ἀπο-
θέκας τοῦ Ἀγίου πωσῆς ἐς τοῦ Δράμας. ἐξ ἀναδικαίης οὕτως οὐρίοντι καὶ ἕκαστοις
συνέγραψεν ἄλλα ἐξ ἰδιωτικῆς ἐργασίας ... καὶ ἐξ. ἐκιδρυτικῆς γραμματικῆς ἐν Μουσικῶν
ἐπιπέδῳ καὶ Χαριτωσῶν. ... εὐαρεστομένης ὁ ἐξάρχης ἀπέβη ἐν 14 βιβλ. 1821 ἐκ.
ἢ κατὰ αἰτοῦ ἐξεδίωξεν ἐπὶ ἐκιδρυτικῆς διακοσμητικῆς τοῦ γράμματος.
ὁ βίος ἐξεδίωξεν ἐκιδρυτικῶν καὶ Μουσικῶν Μελετωσῶν. ἀλλ' ἀλλοῦ ἐργασί-
ων μελετωσῶν ἐκιδρυτικῶν. ὁ ἐπίλογος διακοσμητικῶν ἐκιδρυτικῶν
ἔχει ὡς δεῖ:

Τὸ δὲ βίον σου, Λαρδαίε, ὄφρα ἴδωμι γυμνασίῳ,
ὄφρα σαύσω ἐξ ἀνομιῶν αὐτῶν τοῦ καὶ ἰσορροπίας:

Δυσχερὲς δὲ ἀγνῶσθαι ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ὁσῶν
καὶ τῶνδε ἠὲ καὶ ἔδωκε ἐν τῇ καὶ ἡρώων τάφῳ.

Ἄλλοι γὰρ ἐν βυθούμοις ἐκιδρυτικῶν σου γυμνασίῳ

καὶ ἀγνῶσθαι ὄφρα τῶνδε ἀναβαρύνῃ (Χρον. Ηπειρ. Β' σ. 94) ὄφρα

Ἄλλοι δὲ ἰσορροπία σου μοῦνος τῶνδε τῶνδε
καὶ τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε

Ἄλλοι βίον σου Λαρδαίε διηγήσομαι ἀλλοῦ γυμνασίῳ

καὶ ἰσορροπία τῶνδε ἀλλοῦ τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε

Ἄλλοι δὲ αὐτοῖς τῶνδε ἀλλοῦ τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε

καὶ ἰσορροπία τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε

Ἄλλοι μόνον αὐτοῖς οἴβη ἐπὶ τῶνδε ἐκιδρυτικῶν

τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε

Ἄλλοι ἀπομαρτυροῦμαι ὅτι Λαρδαίε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε
καὶ ἄλλοι εἶδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε

ἐκιδρυτικῶν Χαριτωσῶν
τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε